

Vinohradský zpravodaj

č. 15/20

11.4.2020

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Michal Balcar

Varhanní preludium: Lukáš Petřvalský

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Michal Balcar

Introit: Ž 95,1-3

Společná píseň č.: 49

Přímluvná modlitba: Martin Pavlík

1. čtení z Bible: Michal Balcar – 1 Kor 5,7-8

Hudební přednes: Lukáš Petřvalský

2. čtení z Bible: Michal Balcar – Ř 12,1

Modlitba před kázáním: Martin Pavlík

Kázání: Michal Balcar – "Co zbývá z Velikonoc?"

Hudební přednes: Lukáš Petřvalský

Společná píseň č.: 64

Modlitba: Michal Balcar

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: 1 Tes 4,14

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- **Vítáme vás , bratři a sestry, kteří jste se k nám připojili přes internet. Kázáním dnes poslouží náš kazatel Michal Balcar.**
- **Ani příští sobotu nebude náš sbor otevřen pro veřejnost, ale zajistíme znovu internetový přenos. Kázat bude Robert Řehák.**
- **Díky všem z Basementu, kdo nám umožnili včera prožít Velkopáteční ztišení a díky i těm, kdo se k nám připojili.**
- **Příští sobotu se chceme spojit také v online sobotní škole. Bližší informace obdržíte elektronickou poštou.**
- **Přimlouvejme se i tento týden za všechny, kdo zajišťují online přenos bohoslužeb ze všech sborů i církví. Nezapomínejme v modlitbách na nemocné i zdravotníky, kteří jim pomáhají. Přimlouvejme se za všechny rodiny a mladé lidi. Kéž nám Bůh ukáže, co máme ve svém životě změnit, abychom mu byli blíží. Modleme se v duchu Přísloví 21,2.**

Ti, kteří by rádi přispěli do **Fondu naléhavé pomoci**, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Na provoz sboru můžete přispět také bezhotovostně a to na stejný účet pod v.s. 99999.

Za všechny příspěvky moc děkujeme!

HLEDEJTE NEJDŘÍV

Kázání ze soboty 4.4.2020 – br. Vítek Vurst

Lukáš 13, 1-5:

Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl: „Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.“

Tento týden jsem jel s naším mladším synem autem. Poslouchali jsme zprávy. Hlavní tématem zpráv byl jak jinak Coronavirus – Covid 19. Ze zadní sedačky se ozvalo: „Tati, vypni to, já už to nechci poslouchat“.

Náš syn by byl momentálně nejšťastnější v Turkmenistánu. Tam se slovo Coronavirus nesmí vůbec vyslovit.

Nic s tím neuděláme. Jsou prostě témata, která ovládnou naše rozhovory, přemýšlení, uvažování. Jsou témata, která vyvolávají otázky, které jdou až na dřeň. Jsou témata, která jsou v konečném důsledku hodně nepříjemná a která nás znervózňují a znejišťují.

V době, kdy žil JK to překvapivě nebylo jiné.

Za JK došli někteří se zprávou, že Pilát zavraždil Galilejce. Jejich krev nechal promíchat dohromady s krví zvířat, které předtím Galilejci obětovali v chrámu. Pilátovi se povedli dvě věci jednou ranou – zabít a zároveň znevážit pro Židy svaté místo – chrám.

Chrám byl v myšlení tehdejších lidí prostorem, kde se měli cítit bezpečně. Najednou tomu tak nebylo. To, co lidé tehdejší doby považovali za samozřejmé někdo narušil, pošlapal, zničil, zlikvidoval.

Ta samotná událost – zavraždění Galilejců - byla zásahem do každodenní reality obyvatel Jeruzaléma. Proto o ní lidé mluvili, proto jí rozebírali, proto měli otázky, proto chtěli přijít věcem na kloub, proto to všechno, co je v nich, chrlí na JK.

Mluvení o věcech může být k něčemu, anebo také k ničemu. Může být léčebné anebo ničící až zničující.

Klást si otázky je důležité. Ale důležité je také to, komu ty otázky klademe.

Ti, kterých se zmíněná událost s Galilejci dotkla se obrací na JK. Nevím, za koho ho považovali, ale z našeho pohledu si nevybrali špatně.

Jeremiáš, když má pochybnosti, když nerozumí, ptá se Boha. Jan Křtitel, když nechápe, co se kolem něj děje, proč on je ve vězení a JK ho stále ne a ne vysvobodit, ptá se Boha.

Možná je čas, který prožíváme, časem na to, abychom se ptali Boha.

JK – Bůh na to, o čem se kolem něj mluví, reaguje.

Klade otázku: „Myslíte si, že ti, které zavraždili, byli horšími hříšníky než obyvatelé Galileje?“ JK po téhle otázce připomíná pokání a pak vzpomene další neštěstí. Pád věže v Siloe a 18 mrtvých.

JK měl na výběr mnoho jiných možných reakcí.

Mohl použít slovo kdyby. Kdyby to bylo takhle a takhle, tak by se to rozhodně nestalo. Kdyby se udělalo to a to, mohlo se oběma neštěstím zabránit.

JK mohl hledat stovky důvodů a příčin, které by vysvětlovali to, co se odehrálo. Mohl to celé zasadit do globálního, prorockého kontextu. Mohl mluvit o tom, že to, co se stalo je Boží trest.

JK mohl na někoho, o kom by si myslel, že to zavinil, ukázat prstem. Třeba na Římany, na vládní moc a mohl vyzývat k jejich svrnutí. Mohl ukázat na Galilejce, že stoprocentně si o to svým chováním říkali. Například zbytečně provokovali, tak co by vlastně chtěli.

JK mohl reagovat na tu nejpalčivější otázku, která v lidech byla: „Kdo za to může?“

V tehdejší židovském myšlení bylo rovnítko mezi hříchem/selháním/sejití z cesty/průsvihem a neštěstím.

Stačí si vzpomenout na otázku učedníků, když potkají člověka, který je od narození slepý. „JK, kdo za to může, kdo zheřil? On, nebo jeho rodiče?

Stačí si vzpomenout na Jobovi přátelé. „Jobe, musel jsi něco udělat, musíš mít nějaký tajný průsvih, jinak by se přece Bůh do tebe takhle nepustil“.

Prostě a jednoduše lidé tehdejší doby měli nastavenou automatickou souvislost mezi vinou a neštěstím.

Galilejci byli velcí hříšníci, a proto se to stalo. A o lidech, co se pohybovali kolem věže v Siloe ani nemluvě.

Před zhruba 18 lety, rok po svatbě, vážně onemocněla moje žena. Měla bakteriální meningitidu. Málem ji tahle zákeřná nemoc dostala. Dostával jsem otázky, proč se jí to stalo. Dostával jsem otázky, jestli vím, co nám tím vším chce Bůh říct. Neměl jsem a doposud nemám na tyhle otázky odpovědi.

Je to v nás. Chceme vědět. Chceme mít jasno. Chceme si to všechno, co se kolem nás děje, nějak zdůvodnit. Chceme znát to, co je zatím. A čím jednoduší, skandálnější odhalení, tím lepší.

„Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.“

JK odmítl tehdejší pojetí odplaty.

JK jasně prohlásil, že ani Galilejce, ani dělníky nelze vinit z jejich neštěstí.

Možná by dneska JK jasně prohlásil, že ani mrtvé ani nakažené nelze vinit z jejich neštěstí.

Tím, že JK mluví v souvislosti s tragédiemi v chrámu a v Siloe o pokání tak dá jasně najevo, že on se nebude zabývat rozebíráním příčiny, lacinými soudy, v nichž bývá často více křivd než pravdy a zůstávají po nich rány, které se déle hojí.

JK tou svou odpovědí obrací pozornost lidí, kteří mu naslouchají na ně samotné. Od obětí k nim. Od potřeby mluvit k potřebě přemýšlet.

Mezi JK posluchače patříme i my.

JK obrací pozornost nás lidí od události, které se jich dotýkají k Bohu.

JK se nedívá na původ neštěstí, ale směřuje pohled na budoucnost nás, kteří žijeme. Chce, abychom, neuvažovali o tom, co bylo předtím, ale uvažovali o tom, co bude potom. JK dává jasně najevo, že my sami budeme vystaveni reakci Boha na svůj život.

JK nás vyzývá, aby to, co nás hluboce zasahuje, jsme brali jako příležitost k zastavení se, k sebereflexi.

Sebereflexe vede ke změně uvažování, ke změně přístupu k životu, ke změně chování k sobě, k druhým, k Bohu.

Sebereflexe probouzí pokoru, probouzí modlitbu.

Sebereflexe je odpověď na Boží hledání nás lidí. Sebereflexe/pokání je návrat k Bohu.

Několikrát jsem si v minulých týdnech sám sobě položil otázku, jestli to, co teď na vlastní kůži spolu s vámi prožívám může být v mém životě k něčemu, jestli to se mnou něco udělá, jestli mně to nějakým způsobem přeměňuje.

Zažívám, že krizové situace ukazují, jací ve skutečnosti jsme.

Zaskočila mne zranitelnost – moje, naše, společnosti, světa.

Premýšlím, jestli jsem doposud nedával důležitost věcem, které vůbec nebyly důležité a nepřehlížel to, co důležité bylo a je.

Uvažuji nad tím, jestli mne/nás přehnaná sebejistota nezahnala do kouta.

Učím se nevěřit tomu, že mně/ nám se nic nemůže stát, že jsme imunní vůči všemu zlému.

Uvědomuji si, že to, že se mi nic zatím nestalo, není moje zásluha.

Připouštím, že Boží požehnání se nerovná tomu, že se mi všechno negativní vyhne.

Začínám být vděčný za každé nové ráno.

Vím, že na této zemi nejsem doma a nemá smysl se tu zabydlovat.

Nemá význam to, co se děje kolem nás do šroubku rozebírat. Je k ničemu pátrat po odpovědi, kdo za to může. Nemá význam nechat se porazit strachem. Nemá význam se nechat tím vším pohltit tak, že neuvidíme světlo na konci tunelu.

Má smysl obrátit svoji pozornost k tomu, jak žijeme a pro co žijeme. Má smysl zodpovědně žít ve vztahu k sobě, k rodině, k druhým, ke společnosti, k Bohu a k věčnosti. Má smysl s pokorou připustit, že my nejsme páni tvorstva. Má smysl se upínat na Boha. Má smysl vyznávat to, co kdysi dávno napsal žalmista David:

„Toužebně jsem očekával Boha a on se sklonil k mému volání. Vytáhl mne z bahna, bažin bezedných, stojím zas pevně jako na skále, můj krok je opět jistý. Do úst mi vložil nový chvalozpěv některým k úleku, jiným k povzbuzení. Volil šťastně, kdo doufá v Boha, kdo nedbá na tyrany a lháře. Bože, tvoje divy nelze vypočítat, tvé úmysly s námi – kdo je vystihne? Ani všechna slova,

co najdu ve své hlavě, velikost tvé slávy vypsat nestačí. Dej mi Hospodine poznat slitování, tvá milost i tvá pravda, ať mne střeží. Jen ty mne Bože můžeš vysvobodit. Ty jsi Pane byl vždycky moje spása, na tebe čekám, ty se neopozdíš“.

POHYB PODPORUJE ODOLNOST VŮČI INFEKČNÍM ONEMOCNĚNÍM

Určitá míra pohybu zlepšuje imunitu a snižuje riziko infekčního onemocnění.

Jedno z velmi zajímavých a důležitých zjištění, které bylo za poslední dvě desetiletí vědeckého zkoumání odhaleno, je skutečnost, že během přiměřené fyzické aktivity nastává pozitivní ovlivnění imunitního systému. Prakticky to znamená, že jste méně často nemocní a tolik vás netrápí běžné nachlazení či infekce horních cest dýchacích. Jedná se o 25% až 50% snížení počtu dní, kdy jste nemocní. Jmenujte alespoň jedno léčivo, které to také dokáže.

A přitom to zas tolik nevyžaduje. Nechte děti běhat zhruba 6 minut (jako dříve o velké přestávce) a počet buněk jejich imunitního systému, které cirkulují v krevním oběhu, vzroste o více než třetinu.

Na konci našeho životního cyklu pak pohyb pomáhá zabránit útlumu imunitního systému, jenž souvisí s věkem. Sedmdesátileté ženy se sedavým způsobem života mají během každoročního období nachlazení a chřipek zhruba 50% riziko, že je postihne onemocnění horních cest dýchacích. Pokud ale každý den jdou na půlhodinovou procházku, pravděpodobnost, že skutečně onemocní, klesne na pouhých 20 %. U lidí, kteří pravidelně rekreačně běhají, je toto riziko dokonce nižší než desetiprocentní.

I z působení v ČR dobře známý adventistický lékař dr. John Scharffenberg, který v prosinci oslavil ve svěžesti těla, duše i ducha 96. narozeniny, se vyjádřil, že se domnívá, že právě každodennímu pohybu vděčí za to, že přežil oba dva své bratry – kteří byli tak jako on od malička vegetariáni.

Tip: Úplně postačí mírně náročná fyzická aktivita – jako je třeba chůze. Ten, kdo to zvládne, může jít svižněji, kdo ne, jde podle svých možností. Každý krok se počítá. Třicet minut je lepších než dvacet, šedesát lepších než třicet a devadesát minut je prospěšnějších než jedna hodina.

Poznámka: Pohyb je užitečný v každém věku. Senioři, kteří se v důsledku současných doporučení naneštěstí drží převážně doma, by přinejmenším neměli dlouhodobě sedět – to naopak imunitu snižuje a zdraví poškozuje. Nabízejí se různé domácí práce – dokonce i stát či pomalu chodit po bytě je lepší než sedět.

© Fakta o zdraví / Prameny zdraví / NutritionFacts.org

SBÍRKA ADRA COVID-19: 1 000 000 Kč

A POMOC POKRAČUJE

I díky vám, našim bratrům a sestrám, se podařilo vybrat na pomoc potřebným lidem v rámci veřejné sbírky COVID-19 již přes 1 000 000 Kč! Všem dárcům a dárkyním velmi děkujeme. Naši dobrovolníci a dobrovolnice stále doručují nákupy, roušky či léky seniorům a dalším osamělým lidem v izolaci. **Jak to vnímají samotní příjemci pomoci?** Přečtěte si jejich srdečné vzkazy:

„Moc Vám děkuji za zprostředkování pomoci při nákupech a hlavně vřelé díky dobrovolnici za její ochotný, bezprostřední a hlavně milý postoj při donášce nákupu. Věřte, to vše se dá poznat i přes telefon...“ (sms pro DC Havířov)

„Dobrý den, jen jsem Vám chtěl poděkovat za nákup a roušku, kterou jste mi k tomu poslali. Děláte to dobře!“ (telefonát do DC Praha)

„Dobrý den, dnes jsme od vás dostali do Domova důchodců v Domažlicích roušky. Jsme vám nesmírně vděční.“ (FB vzkaz pro DC Klatovy)

„Dobrý den, nedávno jsem Vás požádala o pomoc jedné paní s občasnou pomocí s nákupem, léky apod. Chtěla jsem Vám poděkovat, služba opravdu funguje. Paní, která zajišťuje pomoc, je neuvěřitelně milá a hlavně pozitivní. Toto si myslím starší generace potřebuje, povzbudit, třeba jen dobrou náladou a hlavně mít pocit, že se na ně pamatuje. Tyto informace mám přímo od paní, pro kterou jsem pomoc žádala. Ještě jednou děkuji a přeji Vám hodně sil do následujících dní.“ (email do DC Znojmo)

„Týme Dobrovolnického centra ADRA, upřímně děkujeme, že jste nám tuto nelehkou dobu usnadnili ušitím roušek pro personál prostřednictvím vaší dobrovolnice paní Becíkové. Posíláme objetí, sílu do dalších dní.“ (zpráva pro DC Ostrava)

Děkujeme za řadu krásných vzkazů, které dávají organizátorům i dobrovolníkům energii a chuť pokračovat dál! Na ADRA COVID-19 sbírce a pomoci potřebným lidem se můžete podílet přímo přes <https://www.darujme.cz/projekt/1480> nebo převodem na číslo účtu ADRA 66888866/0300, variabilní symbol 111.

Za Vaši podporu děkujeme! Pomáhat s Vámi je radost!

MAZANCE

Ve velikonočním týdnu naši kazatelé a Jarmilka Králová zavezli seniorům mazance jako připomínku, že na ně myslíme, i když se nevidáme. Vyřizujeme poděkování seniorů všem pekařkám.

A nám jste udělali velkou radost.

Maťo a Mlchal

NAROZENINY OSLAVÍ

13.4. Sedláčková Věra

14.4. Dujíčková Hana

14.4. Miškejová Veronika

15.4. Babka Martin

17.4. Martásek Samuel

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – 1 Tes 4,14

Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.

Český ekumenický překlad

For if we believe that Jesus died and rose again, even so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

King James Version

SBOROVÉ KONTAKTY

Kazatel	Michal Balcar	734 791 459	michal.balcar@casd.cz
První starší	Vladimír Klouda	724 607 200	vladimir.klouda@passerinvest.cz
Starší pro KD2	Pavla Kloudová	606 602 179	kloudova77@gmail.com
Starší pro KD1	Kamil Staněk	725 039 148	kamilstanek@centrum.cz
Starší pro mládež	Antonín Šedivý	723 418 223	antonin.sedivy@gmail.com
Tajemník	Richard Vlach	602 285 135	vlach@farenet.cz
Správce	Tomáš Chytrý	774 075 470	tomaschytry@seznam.cz

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejné e-mailové adrese se můžete také přihlásit k odběru zpravodaje elektronickou poštou.

